

ת"פ 5750/02/16 - מדינת ישראל נגד שלום דהן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 5750-02-16 מדינת ישראל נ' שלום דהן (עציר)

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

שלום דהן (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה נור מחאמיד

ב"כ הנאשם עו"ד חיון

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה פוחזת, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), הפקרה אחרי פגיעה, עבירה לפי סעיף 64(א)(ב) לפקודת התעבורה [נוסח משולב] (להלן: "**הפקודה**"), נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש ונחבל אדם, עבירה לפי סעיף 62(2) יחד עם 38(3) לפקודה, החזקת מכשירי פריצה, עבירה לפי סעיף 413ז' לחוק ושינוי זהות של רכב, עבירה לפי סעיף 413ט' לחוק.

כאמור בהכרעת הדין, ביום 10.12.15 שכר הנאשם רכב מסוג שברולט מאליו מ.ר. אאאאאא (להלן: "**הרכב**"). במועד שאינו ידוע, עובר לשעה 20:45 ביום 18.1.16, זייף הנאשם את לוחיות זיהוי הרכב, בכך שהפך את הספרה 0 לספרה 9 בלוחית האחורית ואת הספרה 0 לספרה 8 בלוחית הקדמית.

ביום 18.1.16 בשעה 20:45 לערך, נהג הנאשם את הרכב ברחוב בן ציון גאליס בפתח תקווה כשבמושב ליד הנהג

ישוב עא"ס (להלן: "עא"ס") וברכבו כלי פריצה הכוללים ג'בקה, פלייר ומברג שטוח, ופנה לרחוב הרכבת.

השוטר כוכב עוזרי, שנסע עם המתנדב קובי פרץ, הבחין ברכב הנוסע באיטיות והדבר עורר את חשדו ולכן החל לעקוב אחר הרכב. במהלך הנסיעה הגיע הנאשם לצומת הרחובות נחשון ומשה שוורב, אז האיץ את מהירות נסיעתו, תוך שהוא נוסע נגד כיוון התנועה ברחוב נחשון ולאחר מכן פנה שמאלה לכביש 40 והחל לנסוע בניגוד לכיוון התנועה.

באותה העת נסע בנתיב הימני בכביש 40 רכב נהוג בידי א"א ובמושב לידו ישבה מ"כ. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה בכביש 40 בניגוד לכיוון התנועה והתנגש בעוצמה עם חזית רכבו בחזית רכבו של א"א.

כתוצאה מכך נפגע רכבו של א"א ורכב נוסף. למ"כ נגרמו שבר בצלע בית החזה, כאבי צוואר, שפשוף עורי בבטן, שפשופים בקרסול ימין ובברכיים. לא"א נגרמו כאבים בבית החזה. עא"ס שישב ליד הנאשם נחבל בידו, עבר ניתוח בהרדמה כללית, נזקק לקיבוע עם שתי פלטות וברגים, אושפז ושוחרר ביום 24.1.16. לנאשם נגרמה חבלת ראש והוא נזקק לתפירה בסיכות. כן נגרמו נזקים לכלי הרכב המעורבים.

מיד לאחר התאונה נמלט הנאשם מן המקום רגלית, מבלי לעמוד על תוצאות התאונה ולהזעיק עזרה.

ראיות הצדדים לעונש

2. מטעם המאשימה הוגשו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1), גיליון הרישום התעבורתי (טע/2) והרשעה בכתב אישום מתוקן בת"פ 54869-12-18 בבית משפט השלום בראשל"צ מיום 11.9.19 ביחד עם אחרים.

3. מטעם הנאשם צורפו מסמכים אודות מצבו הרפואי, מצבה הרפואי של רעייתו ומצבם הכלכלי.

טיעוני הצדדים בתמצית

4. **ב"כ המאשימה** הפנתה לחומרת העבירות ולערכים החברתיים שנפגעו, לנזק שנגרם למתלוננים ולעא"ס וכן לנזק לכלי הרכב המעורבים בתאונה. הנאשם נמלט מהמקום מבלי לעמוד על תוצאות התאונה. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה במידה רבה. הנאשם לא נקט בכל פעולה שהיה בה לצמצם מהנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשיו. הנאשם ניגש לקבלת טיפול רפואי תוך שהוא מפקיר את יתר נפגעי התאונה. מידת אשמו של הנאשם היא גבוהה בשל העובדה שהוא הסיע את הרכב נגד כיוון התנועה ובכך גרם לתאונה.

הנאשם לא נטל אחריות, מסר גרסה שקרית לגבי חטיפתו וגניבת הרכב ותסקיר שירות המבחן בעניינו הוא שלילי ומצביע על דפוסיים עבריינים. עבירת ההפקרה נעשתה לאחר בריחת הנאשם באמצעות רכבו מהמשטרה כדי להסתיר מעשה פלילי אחר ולכן יש חומרה יתרה במעשיו.

בנסיבות אלה ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין 24 לבין 42 חודשי מאסר בפועל ובתמיכה לכך הפנתה לאסופה של פסקי דין.

ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם ולכך שהורשע בעבירות רכוש חמורות שבוצעו בצוותא עם אחרים, אך בספטמבר 2019.

נוכח כל האמור ביקשה ב"כ המאשימה להעמיד את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם לצד פסילת רישיון ארוכת שנים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי למתלוננים.

5. **ב"כ הנאשם** סמכה ידה על הפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה וציינה, כי בפסקי דין אלה מדובר בנסיבות חמורות מעניינו של הנאשם ועל כן יש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של תיק זה הוא בין חמישה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין עשרים חודשי מאסר בפועל. בתמיכה לעתירתה הפנתה גם היא לאסופה של פסקי דין.

ב"כ הנאשם טענה, כי מדובר בעבירת הפקרה בחלופה הבינונית ולא זו המחמירה, וכי זו מצויה ברף נמוך מאחר שהנאשם ידע שהמשטרה דולקת אחריו, כאמור בהכרעת הדין. הנאשם ברח מהשוטרים כך שידע שאלה יזעיקו עזרה ולכן הדבר מפחית מחומרת המחדל שלו באי הזעקת עזרה. עזיבת הנאשם את המקום לא החמירה את מצבם של הנפגעים. יתר העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות רכוש קלות של זיוף והחזקת כלי פריצה ולא הרשעה בגניבה והתפרצות. בשים לב לכך שחוות הדעת מטעם המאשימה קבעה, כי כלי הפריצה "יכול לשמש" לפריצה הרי שמדובר בנסיבה מקלה.

אשר לנסיעה נגד כיוון התנועה הרי שלא ברור האם הוצב שלט בכניסה לכביש המציין את איסור הכניסה אליו.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם מסרה ב"כ, כי מצבו הכלכלי והאישי הוא קשה. הנאשם עבר כריתת כליה בשל גידול ביום 22.2.2018. העסק שברשותו נסגר, ביתו נמכר וכנגדו מספר תיקים בהוצאה לפועל. רעייתו של הנאשם חלתה לפני מספר שנים והיא מתקיימת מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי.

לנאשם שתי בנות. הנאשם עצור עד לתום ההליכים בעניינו בתיק האחר ותפקודו בכלא חיובי. הנאשם הגיע לקבוצה טיפולית במהלך מעצרו, השקיע מאמץ לבחון דפוסיו ואופן התנהלותו כך שיש דברים חיוביים בתסקיר שירות המבחן. עברו הפלילי של הנאשם רובו ככולו ישן ועברו התעבורתי נוגע לעבירות של ברירת קנס.

הנאשם שהה במעצר מיום 18.1.2016 ועד 25.2.2016 ולאחר מכן במעצר בית למשך 8 חודשים.

נוכח כל האמור לעיל עתרה ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

6. **הנאשם** מסר, כי מצבו הכלכלי הדרדר מאז חלה בשנת 2018. מחלתו הביאה להרעה במצבם הנפשי של בני הזוג לנוכח מחלת רעייתו בשנת 2012 וביקש את רחמי בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן

7. הנאשם בן 40, נשוי ואב לשתי בנות. בבעלותו עסק למזון מהיר מזה כ- 4 שנים. שירת שירות חלקי בן 11 חודשים בצה"ל כנהג משאית ושחרר מסיבת "אי התאמה".

הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליכים קודמים (בין השנים 1998-2017), ולאורך השנים נראה, כי מדובר בגבר בעל יכולות תפקודיות אשר משקיע מאמצים לנהל אורח חיים יציב ונורמלי לצד היותו מאופיין בדפוסים שוליים ועבריינים המאפשרים לו לפרוץ גבולות תוך סיפוק צרכיו והתעלמות מפגיעה באחרים.

שירות המבחן ציין, כי במסגרת האבחון הנוכחי, מסר הנאשם מידע סותר, מגמתי ומניפולטיבי ביחס לעצמו, דפוסי התנהגותו וקשריו השוליים, התקשה לקחת אחריות על העבירות המיוחסות לו ולבטא צער וחרטה. הנאשם שב ושלל, כי הוא נהג ברכב וטען, כי לא הפקיר את הנפגעים במקום אלא פינה את עצמו לבי"ח לצורך קבלת טיפול רפואי ואינו רואה את הבעייתיות שבדבר. הנאשם הסביר, כי חבר לגורמים עבריינים באותה העת על רקע הסתבכותו בחובות כספיים משמעותיים לגורמים בשוק האפור, מתוך צורך ברווחים קלים, זמינים ומהירים. אומנם הנאשם שב והדגיש נכונותו לשתף פעולה ולהשתלב בהליך טיפולי אולם בפער לכך שב ושלל בעיות בהתנהלותו ואת הצורך לשנות את אורח חייו. נראה, כי המוטיבציה לשינוי בעיתוי הנוכחי חיצונית ונובעת בעיקרה מההליך המשפטי המתנהל נגדו.

הערכת שירות המבחן הייתה, כי לא פחת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לנוכח עמדותיו של הנאשם.

דין והכרעה

8. **קביעת מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. במקרה דנן, הנאשם הורשע בעבירות חמורות כאשר עבירה ההפקרה אחרי פגיעה הינה החמורה מביניהן. **הערך החברתי** אשר נפגע הינו השמירה על גופו וחיייו של אדם ופגיעה מוסרית בחוסר מתן עזרה מידית לנפגע בתאונה לצד המטרה של מניעת התחמקות מאימת החוק ויכולתן של רשויות האכיפה לברר כיצד נגרמה התאונה. כן פגע הנאשם ברכוש הזולת, הנזק לשני הרכבים המעורבים בתאונה.

יפים לעניין זה דבריה של כב' הש' פורקצ'ה ע"פ 5000/08 **דוד סומך נ' מדינת ישראל** (22.03.2009), פסקה 10:

"תכליתה שלהנורמה פלילית זו היא להילחם בתופעה הקשה המתרחשת בכבישי ישראל של נהגים הפוגעים באדם במהלך תאונת דרכים ומפקירים הנפגע לנפשו ללא הושטת עזרה. במיוחד גדולה סכנת ההפקרה כאשר אין עדי ראיה לתאונה, עובדה המעודדת את הנהג להימלט על נפשו כדי למנוע את זיהויו כמי שהיה מעורב בתאונה הפוגענית... מטרתה המרכזית של הנורמה הקבועה בסעיף 64א היא להבטיח מתן עזרה מידית לנפגע בתאונה על ידי נהג שהיה מעורב בתאונה והיה במקום, ולהגן בכך על חייו ועל שלומו הגופני שלהנפגע. בד בבד היא נועדה גם למנוע מנהג לחמוק מאחריות לתאונה ולהקל על רשויות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה התאונה ומי אחראי לה... הנורמה של איסור על הפקרה, מעבר לתכליתה להגן על הנפגע ולהקל על אכיפת החוק

ביחסלנהגים עבריינים, נועדה לעגן במשפט את החובה המוסרית...לסייע לזולתושנפגע, לדאוג לשלומם ולהציל את חייו. חובה מוסרית זו קיבלה לבוש משפטימחייב במסגרת חוק המשקף קיומה של אמנה חברתית המושתתת על יסודות שלאטיקה וערכים אנושיים. היא משקפת התפתחות בתפיסה בדבר החובה להושיט עזרהלאדם המצוי בסכנה בכלל, ולנפגע בתאונה בפרט..."

כך נקבע בעוד שורה של פסקי דין, למשל, ע"פ 2706/13 יונית חממה קרני נ' מדינת ישראל ((27.10.2013), פסקה 28).

"...לא פעם נכתב על אופיו הכעור של מעשה הפקרה... הותרת אדם פגוע לאנחות היא בלתי מוסרית בכל קנה מידה אפשרי, שהשכל הישר והמצפון האנושי אינם יכולים להכיל. החובה להושיט עזרה לאדם שנפגע היא אושיית יסוד בחברה מתוקנת ואולם, לצערי, תאונת פגע וברח, בזויה ככל שיהא, היא אחד המעשים הפושים בחברה הישראלית".

זאת ועוד, לאורך השנים הודגש על ידי בית המשפט הצורך לגזור בגין עבירת ההפקרה לאחר פגיעה עונש הולם ומרתיע לאור חומרתה (ראו ע"פ 8349/12 רמי גראב נ' מדינת ישראל (13.03.2013) פסקה 4, ע"פ 7878/12 מדינת ישראל נ' מרדכי ארגוב (21.05.2013) פסקה 6).

10. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** יש לקחת בחשבון כי הנאשם נסע בניגוד לחוקי התנועה בעודו מנסה להתחמק מהשוטרים אשר דלקו בעקבותיו, תוך שהוא מאיץ את מהירות נסיעתו ויוצר סיכון גבוה לסובבים אותו, סיכון אשר אכן התממש וגרם לתאונה קשה ולנפגעים בגוף וברכוש. אם לא די בכך, לאחר ההתנגשות נמלט הנאשם מהמקום מבלי להסיט מבטו לאחור וללא בדיקה אנושית מינימלית אם מי מהם זקוק לעזרה. לנסיבות חמורות אלו יש לצרף את העובדה, כי עוד קודם לכן, שינה את זהות רכבו במטרה להוליך שולל את גורמי האכיפה וניסה להימלט מהשוטרים לנוכח כלי פריצה שהחזיק ברכבו. בנסיבות אלה, שונה עניינו של הנאשם ממי שמעורב בתאונת דרכים ועוזב את הזירה מבלי לעמוד על תוצאות התאונה, זאת לנוכח הפעולות שקדמו לתאונה והסיכון הרב שבו העמיד הנאשם את המשתמשים בדרך עד לקרות התאונה. בנקל תוצאות התאונה יכלו להסתיים בתוצאה טרגית. הנאשם ניסה לברוח מהשוטרים בשל הימצאות כלי הפריצה ברכבו ושינוי זהות הרכב, נסע נגד כיוון התנועה עד שהתנגש ברכב אחר ונעצר ועל כן צודקת ב"כ המאשימה, כי יש לראות באלה נסיבות מחמירות.

איני מקבלת את עמדת ההגנה שמדובר ברף נמוך של עבירת ההפקרה בשל כך שידע הנאשם שהמשטרה דולקת בעקבותיו, וכי עזיבתו את המקום לא החמירה את מצב הפצועים. העובדה שניידת משטרה ביצעה מרדף אחרי רכבו של הנאשם אין בה להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם בעזבו את המקום מבלי לעמוד על תוצאות התאונה ולהזעיק עזרה. ניידת המשטרה לא הייתה במקום בעת שהנאשם עזב את זירת התאונה. הגעת השוטרים למקום והזעקת העזרה אין בה להפחית מחומרת מעשיו של הנאשם והנזק שטמון בהפקרת פצועים מתאונה ללא כל עזרה. לנאשם לא הייתה כל ידיעה על מספר הפצועים ומצבם מאחר שהעדיף למלט את עצמו מהמקום ולפנות את עצמו באופן עצמאי לבי"ח לקבלת טיפול רפואי. בפני שירות המבחן לא ראה הנאשם כל בעיה בכך שפינה את עצמו לקבלת טיפול רפואי בזמן שהפצועים כתוצאה ממעשיו נותרו בשטח. בכך יש ללמד, כי הנאשם לא הפנים כלל את חומרת מעשיו והפסול שבהם.

במסגרת הכרעת הדין נדחתה טענת הגנה מן הצדק הקשורה באי הגשת כתב אישום כנגד ע"ס שברשותו נתפסו סכין יפנית וסקנר. עוד טענה ב"כ הנאשם, כי ע"ס נמצא עם הנאשם ברכב ולכן ניתן היה לייחס לו את העבירות שיוחסו לנאשם מכח החזקה התכופה.

מקובלת עלי עמדת ב"כ הנאשם, כי יש לתת משקל בשלב זה, שלב הענישה, לאי הגשת כתב האישום כנגד ע"ס בגין החזקת הציוד שנתפס ברשותו. טענת הגנה שנדחתה בהכרעת דין יכולה לקבל משקל בעת קביעת מתחם העונש ההולם. משלא היו בידי המאשימה הסברים מדוע לא הוגש כנגד ע"ס כתב אישום בגין הציוד שנתפס ברשותו, הרי שיש לתת לכך משקל בעת גזירת דינו של הנאשם שבפניי. ע"ס נסע עם הנאשם ברכב לאורך הנסיעה המתוארת בהכרעת הדין, ולא נמסר מפיו הסבר להימצאות הציוד ברשותו, כאשר ברכב עצמו ציוד המשמש לפריצה. אין לומר שעניינו של ע"ס זהה לזה של הנאשם אך גם לא ניתן להתעלם מכך שלא ננקטו כל הליכים כנגד ע"ס, גם אם בעבירות קלות יותר.

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית- גבוהה בעבירות של הפקרה, נהיגה פוחזת ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק ונחבל אדם וברמה נמוכה-בינונית בעבירות של החזקת כלי פריצה ושינוי זהות של רכב.

12. ב"כ הנאשם סמכה ידה על הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה, אך סברה שפסיקה זו צריכה להוביל לקביעת מתחם עונש הולם נמוך מזה שעתרה לו המאשימה. אכן חלק מהפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה היא בנסיבות חמורות מענייננו בשל תוצאות נזקי התאונה.

13. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, נמצא כי בתי המשפט הטילו עונשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות במקרים בהם תוצאות התאונה לא היו חמורות והתקבלו תסקירים חיוביים לרוב ועד ענישה מאחורי סורג ובריה לתקופה ממושכת (ראו ע"פ 5554/12 **מדינת ישראל נ' בנימין רבינוביץ** (04.02.2013), ע"פ 20564-04-17, **ג'לאל בן ג'מאל סלטי נ' מדינת ישראל** (23.12.18), ע"פ 1825/14 (04.02.2013), **מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל** (07.07.14), ע"פ 1789/14 **עינת נחמיה נ' מדינת ישראל** (22.10.14), ע"פ 24396-02-15 **פדילה נ' מדינת ישראל** וע"פ 26273-03-15 **מדינת ישראל נ' פדילה** (23.02.16), ע"פ 24273-03-17 **דיאב נ' מדינת ישראל** (25.05.17), ע"פ 46198-03-18 **לילה אבו כליב נ' מדינת ישראל** (31.05.18), ת"פ 9600-10-15 **מדינת ישראל נ' אביעד גואטה** (13.08.2017) והערעור בע"פ (מרכז) (29261-09-17), ת"פ (שלום אש') 29211-03-14 **פרקליטות מחוז דרום שלוחת לכיש נ' יוסי לגטבי** (23.12.2014), ת"פ (שלום רמ') 11513-04-10 **מדינת ישראל נ' תאמר אבו מוסה** (20.10.2013), ת"פ 7923-03-11 **מדינת ישראל נ' שמואל ישראל בן חמו** (19.03.12), ת"פ 55337-05-16 **מדינת ישראל נ' יצחק לחדב** (12.03.18) ת"פ (שלום ק"ג) 63092-11-14 **מדינת ישראל נ' ולדיסלב אוריול** (04.02.2018) ת"פ 35312-04-15 **מדינת ישראל נ' סלימאן אבו עאיש** (24.01.17) ות"פ 48149-12-13 **מדינת ישראל נ' איאד אבו עצא** (02.03.15)).

14. לאור מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשים אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל לצד פסילת רישיון בפועל לתקופה שבין 3 ל- 6 שנים ורכיבים נלווים.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

הנאשם יליד 1977, נשוי ואב לשתיים בגילאי 10 ו-16. נסיבות חייו של הנאשם מורכבות, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

בשנתיים האחרונות חלה הדרדרות במצבו הבריאותי והכלכלי של הנאשם בצורה משמעותית.

הנאשם סובל מבעיות גב ובשנת 2018 עבר כריתה חלקית של הכליה והוא מצוי במעקב אונקולוגי. רעייתו עברה אף היא ניתוח בשנת 2012, מצויה במעקב אונקולוגי ובטיפול מונע עד לשנת 2022 ומקבלת קצבת נכות כללית מספטמבר 2017.

מהמסמכים שצורפו על ידי הנאשם עולה, כי ביום 15.10.18 אירעה שריפה במסעדה בבעלות הנאשם ונגרם נזק כבד לציד ולחלקים מהמסעדה.

הנאשם ורעייתו חויבו במסגרת פסק דין, בפשרה, בתביעת בנק מזרחי טפחות כנגדם בסכום של 117,000 ₪. לרעיית הנאשם תיקים בהוצל"פ בסכום כולל של כ- 600,000 ₪.

במכתב שצירפה רעיית הנאשם היא ביקשה חמלה על הנאשם לנוכח מצבו הרפואי והכלכלי של השניים. בני הזוג נאלצו למכור את הבית לאחר שנקלעו לקשיים כלכליים והיא מתקשה להתמודד לבד עם החובות הרבים.

שירות המבחן התרשם מדפוסים עבריינים אצל הנאשם, סיפוק צרכיו תוך התעלמות מהפגיעה באחר, מניפולטיביות והעדר לקיחת אחריות. עוד העריך שירות המבחן, כי לא פחת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק ולאחרונה אכן הורשע הנאשם בעבירות רכוש ביחד עם אחרים במסגרת ת"פ 54869-12-18.

אף שהנאשם לא השכיל להירתם להליך טיפולי באמצעות שירות המבחן ניכר שהנאשם מנצל את שהותו בבית המעצר לקבלת כלים. כך במהלך שהייתו במעצר השתתף הנאשם בשנת 2019 בשני קורסים מטעם מכון אדלר "קורס הורות" וסדנת "תקשורת מעצימה במשפחה". לנאשם תרומה לעצורים אחרים במהלך מעצרו ועל כך קיבל תעודת הערכה בפברואר 2019 בגין פרויקט חונכות לעצורים אחרים.

לנאשם מספר הרשעות בעבירות רכוש, כאשר האחרונה היא משנת 2012 (טע/1) ועבר תעבורתי מכביד כאשר הרשעתו האחרונה היא ממאי 2018.

ב"כ המאשימה ביקשה שלא לקבל הטענה של חלוף הזמן ככל שתיטען, מאחר ודחיות רבות נעשו לבקשת הנאשם שבחר לנהל את ההליך עד תום. ב"כ הנאשם טענה, כי אין לזקוף לחובת הנאשם את חלוף הזמן מאחר שהדחיות ניתנו בשל עניינים הקשורים בבאי כח הנאשם, מחלתו ופטירתו של עו"ד בני נהרי ז"ל ולידה של עו"ד חיון.

17. נוכח המפורט לעיל אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם קרוב לאמצע מתחם העונש ההולם הן ברכיב המאסר והן ברכיב פסילת הרישיון בפועל.

18. עסקינן בתאונה שגרמה לפציעתם של שלושה, אמיר א"א, מ"כ ועא"ס ולכן יש לפצותם.

19. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011), נקבע כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולת הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.2012)).

20. לנוכח מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם בעת הזו, טוב עשתה המאשימה שנמנעה מעתירה להשתתף קנס והסתפקה בעתירה לחיוב בפיצוי לנפגעים.

21. לאחר שנתתי דעתי לכל השיקולים בעניינו של הנאשם אני מוצאת להשית עליו ענישה מוחשית, פסילת רישיון, פיצויים וענישה צופה פני עתיד.

סיכום של דבר

22. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 18.1.16 ועד ליום 25.2.16.
 - ב. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
 - ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר העבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.
 - ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים.
- רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 25.11.19 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה.
- גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד.
- אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין במזכירות בית המשפט.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע.

ו. הנאשם ישלם פיצוי בסך 4,000 ₪ לכל אחד מהנפגעים, עד תביעה מספר 1 מר עא"ס, עד תביעה מספר 25 מר אמיר א"א ועדת תביעה מספר 25 הגב' מ"כ. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15.12.19 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ' חשוון תש"פ, 18 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.